

GEESTELIJKE ENERGIE

“De taak blijft mij toch opgedragen” (1 Cor. 9:16,17)

Het dienen van de Heer lijkt boven mijn vermogen en dat is het in feite ook. Menselijke energie en techniek, menselijk organisatievermogen en verstand: het schiet tekort en raakt uitgeput. Er is een periode in mijn leven geweest dat het hele leven één grote optelsom leek van zaken die ik moest zien op te brengen. Uitholling van het geestelijk leven was het gevolg. Is er een manier om de Heer volledig toegewijd te zijn zonder overspannen of uitgeput te raken?

Zijn in Gods wil

Paulus laat zien dat zijn toewijding niet is op grond van wilskracht, resolutie of heldendaad. Zijn uitgangspunt is dat hij een slaaf van Christus geworden is. Hij is Zijn eigendom. Hij heeft geen keus. Voor ons is dat misschien nog een grotere revolutie dan voor Paulus, omdat wij zijn opgegroeid met bijna alles kunnen krijgen wat we hebben willen en bijna altijd kunnen doen waar we zin in hebben, wanneer het ons ook maar uitkomt. Leven voor de wil van iemand anders is ons over het algemeen volkomen vreemd. Maar Paulus leefde na zijn bekering nog maar voor één ding: de opdracht uitvoeren die God hem gegeven had.

Tegelijkertijd kon Paulus daardoor rekenen op de directe bijstand van de Heer. De Heer was Zelf Hoofdverantwoordelijke voor de opdracht en daarom gaf de Heer ook altijd de genade, kracht en bescherming die nodig was. Paulus noemt het werk van de Heer daarom niet alleen een taak, maar ook genade (Ef. 3:2,8). Bovendien ziet hij het als een zeer groot voorrecht, iets wat hij niet verdient te mogen doen. Hij doet dus niet iets voor de Heer, maar voert de wil van de Here uit. Dat is een groot verschil, iets waarin weleens de oorzaak zou kunnen liggen van overspannenheid of uitputting: iets voor de Heer denken te moeten doen in plaats van Zijn wil uit te voeren met de kracht en de genade die Hij daarvoor beschikbaar stelt.

Het lichaam

Was Paulus dan nooit moe? Jazeker, maar hij beschrijft het lichaam als aarden vat met een schat erin. Het is tempel van de Heilige Geest en een instrument voor het geestelijk leven om zich te kunnen openbaren. Het is nu nog onderheven aan vergankelijkheid, maar het zal overkleed worden met onvergankelijkheid, tenminste, in de mate waarin dat lichaam tij-

dens het aardse bestaan inderdaad gediend heeft om Christus te openbaren. Dat geeft ons een sterk uitgangspunt om op de juiste manier met ons lichaam en met al zijn kwalen, beperktheden en zwakheden om te gaan. Er zal moeite en vermoeidheid zijn, maar zij zullen geen invloed hebben op onze geestelijke kracht en bruikbaarheid. Veeleer bieden onze zwakheden de Heer de gelegenheid Zich te verheerlijken. We hebben last hier van en last daar van, pijn zus en pijn zo, maar het doet ons opzien naar de Heer: “Heer verheerlijk Uzelf!” We gaan ons lichaam steeds meer beschouwen als een stuk gereedschap dat we van de Heer gekregen hebben om dat te gebruiken voor de dienst aan Hem. Zo moeten we met onze geest het lichaam voortdurend tot de orde roepen om het ten dienste te stellen van de Heer. Broeder J.C. Metcalfe had een originele manier om met zijn lichaam om te gaan, namelijk door het aan te spreken met “Broeder Ezel”. Geen slechte vergelijking, een lastdier dat zijn meester moet gehoorzamen, maar af en toe flink koppig is.

Priesterdienst

In het vervullen van onze taak als priesters voor het Lichaam van Christus speelt het lichaam een belangrijke rol. De apostelen in Handelingen 6:4 zeiden: “Wij zullen ons houden aan het gebed.” Ze hadden vast niet altijd zin om te bidden, maar ze hadden het als taak op zich genomen en wilden het in geen geval verwaarlozen. Ik moet toegeven dat ik er heel wat lichtvaardiger mee omga. Maar ik zie steeds meer de noodzaak om het als mijn “beroep” te beschouwen. Toen ik een keer een broeder naar zijn beroep vroeg en hij “Priester” antwoordde, keek ik vreemd op. Maar hij legde mij meteen uit. De Here heeft iedere gelovige geroepen tot priester. Hoe serieus neem ik dat? Naar de mate waarin ik dat serieus neem, stel ik mijn lichaam tot een offer. Anders blijf ik tobben met mijn eigen zin, goedmoedigheid, maar niet minder met mijn lichamelijke toestand.

Verdrukkingen ten behoeve van het Lichaam van Christus

“Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uwentwil lijd,” zegt Paulus (Col. 2:24,25) “en vul ik in mijn vlees aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente. Haar dienaar ben ik geworden ...” Paulus heeft gezien dat wat hij lichamenlijk meemaakt aan moeilijkheden tot zegen zijn van het Lichaam van Christus. Hij zoekt het lijden niet op, maar de Here God bestuurt de omstandigheden waarin Paulus terecht komt, zó dat Hij er maximaal door verheerlijkt wordt. Paulus ziet dat alles wat hij meemaakt betrekking heeft op

de opbouw van het Lichaam van Christus, om de simplele reden dat hij er een deel van is. Toch kost het ons moeite om ons dat te realiseren. De Heer moet een diep werk van verbrokenheid in ons doen om af te rekenen met onze individualiteit. Het wordt makkelijker zodra we iets beginnen te zien van de grote waarde en betekenis van de Gemeente voor de Here Jezus. Het feit dat we deel hebben gekregen aan de ene Nieuwe Mens, de hemelse Mens als een gezamenlijk Wezen, is ontzagwekkend. We piepen dan niet zo gauw meer bij het eerste de beste pijntje. Maar ook ligt er een grote bescherming in tegen oververmoeidheid. We zullen namelijk niet zo gauw alles zelf willen doen, maar zoeken naar onze specifieke plaats en rol binnen het gezamenlijke dienen van de Heer. Efeze 4:16 spreekt over die specifieke werking van ieder lid van het Lichaam. Waar de NBG in dat vers het woord “kracht” gebruikt, staat in het Grieks “energie”. Wat een enorme goddelijke energie heeft het Lichaam van Christus in zich! De Heer heeft ons gezegd dat Zijn discipelen na Zijn heengaan naar de hemel grotere dingen zouden doen dan Hij deed op aarde. Het geheim van die uitspraak ligt in de vertegenwoordiging die het Lichaam van Christus is van Hemzelf, hier op aarde. De Heer kan veel meer doen door Zijn Lichaam heen dan toen Hij op aarde was, in een veel grotere veelzijdigheid en ook nog eens vanuit een innerlijke verandering van harten.

H.d.J.